Bladgroen

is een uitgave van de Milieuvereniging Land van Cuijk

In deze uitgave o.a.

- De kaderrichtlijn Water
- Gebiedsplan Raamvallei
- Prijsuitreiking Geert Verstegen

Voorjaar

JAARGANG 47 - NR. 1
april 2026

INHOUD

3 Voorwoord

4-5 De Kader Richtlijn Water: tel de zegeningen

6-7 Bomen op het Duiste Lijntje bij Oeffelt
Een verborgen woud

8 Parelduiker in de Kuilen

9 Geurhinder zet huiseigenaren klem

10-14 Gebiedsplan Raamvallei

14-15 Erfgoedparels

16 Verdeliet, wie kent het niet

17-18 Samen voor bereikbaar Boxmeer

19 In het zonnetje: Geert Verstegen

20-22 Luisteren, Lezen en Kijken

Foto Omslag:
Hooge Raam ten zuiden van de Zandvoortsestraat
© Waterschap Aa en Maas

Bladgroen
is een uitgave van de Milieuvereniging Land van Cuijk

C O L O F O N

***BLADgroen** is het verenigingsblad van de Milieuvereniging Land van Cuijk. Het informeert leden en anderen over natuur en milieu in de ruimste zin. Het verschijnt in een oplage van circa 300 stuks.*

Redactie BLADgroen:
bladgroen@mlvc.nl
Christel Werts
Jan Reijnen.

BLADgroen verschijnt in principe drie maal per jaar. Kopij dient verband te houden met 'natuur en milieu in de ruimste zin des woords' in het Land van Cuijk. Iedereen kan artikelen aanleveren; de redactie bepaalt of de artikelen geplaatst worden en/of deze in overeenstemming zijn met het huishoudelijk reglement van BLADgroen. Teksten in deze Bladgroen kunnen, met bronvermelding, overgenomen worden.

Opmaak en druk : dot-Kom Design

Dagelijks bestuur:
Geert Verstegen, voorzitter
Jan Reijnen, secretaris
Harrie van de Wetering,
penningmeester ledenadministratie

Secretariaat MLvC:
Beerseweg 10, 5451 NS Mill.
Tel. (0485) 45 10 71
secretariaat@mlvc.nl

Banknr: NL85 TRIO 0197 9101 30

Lidmaatschap:
Het lidmaatschap bedraagt minimaal € 17,50 per jaar voor leden-abonnees. Voor elk volgend lid uit het gezin of andere samenlevingsvorm geldt een bedrag van € 2,50 per jaar. Het lidmaatschap kan ieder moment ingaan. De contributie wordt geheven vanaf de maand waarin men lid is geworden en is evenredig aan het aantal maanden van het jaar waarin men lid is geworden. Het lidmaatschap wordt automatisch voor een jaar verlengd, tenzij uiterlijk 30 november van het lopende jaar bericht van opzegging is ontvangen.

De MLvC is aangesloten bij de Brabantse Milieu-Federatie (BMF) te Tilburg.

Voorwoord

Luitjes

Bladgroen is de basis van ons leven. Bladgroen zet de zonne-energie om in alles wat we nodig hebben. Dankzij bladgroen kunnen we eten en ademen. En ja, dankzij bladgroen hebben we fossiele energie. Al heeft daar moeder aarde wel even voor moeten sparen, wij mensen weten er wel weg mee. En daar moeten we vanaf. Niet van ons Bladgroen met een hoofdletter. Want het maken van ook weer deze editie van ons magazine géeft ons energie. Het bindt niet alleen binnen onze Milieuvereniging Land van Cuijk maar ook met de wereld daarbuiten. Het ligt ergens op tafel bij mensen thuis of op openbare plekken. En we hebben gastschrijvers. En dat is nodig. Want hoe we het ook draaien en keren; soms zijn we nog een roepende in de woestijn. Alhoewel ….onze stem wordt steeds beter gehoord en ons blad beter gelezen. Wellicht niet vanwege onze stem, maar omdat de noodzaak te luisteren naar die stem, steeds meer gevoeld wordt. De wal is het schip aan het keren.

Afgelopen januari mocht ik een prijs in ontvangst nemen (zie verderop in deze editie), waarop ik vele reacties kreeg. Het gevoel dat ik daaraan heb overgehouden, is dat de erkenning voor onze gezamenlijke inzet groeit en dat we steeds "normaler" worden gevonden. Normaal dat ons landbouwsysteem niet houdbaar is. Normaal dat we ons druk maken over een mogelijke rondweg nabij Boxmeer. Normaal dat we proberen oude relicten in het landschap te behouden. En gelukkig kunnen we ook verhalen van de successen die door de jaren heen bevochten zijn.
En natuurlijk kun je ook lezen waar we steeds weer voor strijden.
Onthoud daarbij één ding: de Milieuvereniging Land van Cuijk krijgt meestal gelijk; alleen gaan daar meestal enkele decennia overheen. Maar: "Goei wèrrek hè tied nuddig".
Veel leesplezier.

Geert Verstegen, Voorzitter

De Kader Richtlijn Water: tel de zegeningen

De Europese Kader Richtlijn Water (KRW) is een juridisch bindende richtlijn, die landen verplicht om uiterlijk in 2027 te zorgen voor(chemisch) schoon,(ecologisch) gezond en voldoende oppervlakte- en grondwater.
De KRW is vaak negatief in het nieuws, omdat we in Nederland niet aan de KRW gaan voldoen. Maar het goede nieuws is dat, met de deadline van 2027 in zicht, er heel hard gewerkt wordt aan schoon en gezond water. Er is er veel aandacht voor waterkwaliteit en het waterbewustzijn groeit.
Het lastige van de KRW is dat het one-out-all-out principe geldt. Dat betekent dat zelfs als een waterloop aan 99% van de eisen voldoet, deze nog een onvoldoende scoort. Mijn pleidooi is daarom om vooral ook te kijken naar wat de KRW ons oplevert en ik zal dat schetsen voor het waterschap Aa en Maas.

Gezond

Om de wateren volgens de KRW ecologisch gezond te krijgen heeft het waterschap Aa en Maas een programma lopen om beken te herstellen, vispassages aan te leggen en natuurvriendelijke oevers aan te leggen. Dit programma zal eind 2027 voor 70-85% gereed zijn en levert veel mooie nieuwe natuur op.

Ecologisch gezond water bevat weinig meststoffen. Op de rioolwaterzuiveringen bouwt Aa en Maas daarom voor eind 2027 aanvullende zuiveringsstappen om nog meer meststoffen uit het afvalwater te zuiveren voordat het geloosd wordt. Bovendien is op 3 van de 7 zuiveringen een aanvullende zuiveringsstap gerealiseerd om medicijnresten te verwijderen. Dat moet niet van de KRW, maar is wel goed voor de waterkwaliteit.

Aangelegde natuurvriendelijke oever in de Lage Raam

Op de zuivering in Haps wordt hard gewerkt aan de KRW: er is een extra beluchtingsbassin gebouwd en de zuivering wordt gerenoveerd

Schoon

De KRW heeft de definitie van schoon water vertaald in normen voor 131 chemische stoffen. In de 52 KRW-waterlopen waar het waterschap Aa en Maas monitort voldoet ca. 85% van de chemische stoffen aan de normen. Samen met gemeenten proberen we lozingen van schadelijke stoffen op te sporen en te verminderen. Maar bij de laatste 15% die niet voldoet zitten ook stoffen waar we niet veel aan kunnen doen. Bijvoorbeeld zink, afkomstig van zinken dakgoten en persistente bestrijdingsmiddelen, die allang verboden zijn, maar nog naijlen.
Nadelige effecten van chemische stoffen op het waterleven zullen dus helaas nog wel een poos blijven.

Voldoende

Tenslotte schrijft de KRW voor dat onttrekking en aanvulling van het grondwater in balans moet zijn. De verdroging door de dalende trend van het grondwaterpeil moet gestopt. Dit doen we door water langer vast te houden, zodat het weer in de bodem kan infiltreren en er wordt de laatste hand gelegd aan nieuw beleid voor beregeningsputten.
En op de zuivering in Haps loopt een onderzoek naar het winnen van water uit het afvalwater. Dit water kan een grote bijdrage leveren om de waterbalans weer op orde te krijgen. Dus mogelijk levert u in de toekomst, zingend onder de douche, een bijdrage aan verdrogingbestrijding!
Het voorjaar komt eraan en ik nodig u graag uit om te gaan genieten van het schonere en gezondere water, dat de KRW ons heeft gebracht!

Water Natuurlijk

Suzanne de Zoeten
Dagelijks Bestuurslid Aa en Maas,
namens de fractie Water Natuurlijk.

Bomen op het Duits Lijntje bij Oeffelt
Een verborgen woud

Door Marius Grutters

De bomen op het Duits Lijntje in de Maasheggen bij Oeffelt zijn minder bekend dan de heggen. Eerlijk gezegd gold dat tot voor kort ook voor mij tot het moment dat ik op de spoordijk klom om de bomen te inventariseren. Een groot deel van het Duits Lijntje staat op de nominatie om opgeofferd te worden voor het project "Ruimte voor de Maas bij Oeffelt". In het projectplan wordt niet gesproken over compensatie van deze bomen.Op de bomenkaart van de gemeente staan op het bedreigde deel vreemd genoeg maar een 7-tal bomen aangemerkt als bijzonder waardevol. Waarschijnlijk 'over het hoofd gezien' omdat ze jonger lijken dan ze in werkelijkheid zijn. Om een beter beeld te krijgen ben ik aan de slag gegaan met de hulp van Geert Verstegen van de Milieuvereniging en Willy Thijssen van de Dassenwerkgroep.

Geschiedenis

Ik ben opgegroeid onder de rook van het Duits Lijntje in Oeffelt toen er nog dagelijks treinen reden. Wij hebben er veel tijd doorgebracht. Om een goed beeld te krijgen van de ouderdom van de bomen moet je de geschiedenis kennen. De bomen op de spoordijk werden namelijk periodiek bij de grond afgezet om hinder voor de trein te voorkomen. Het Duits Lijntje werd 150 jaar geleden aangelegd en er hebben tot 1972 treinen gereden. Daarna werd het spoor aan de natuur teruggegeven en mochten de bomen en struiken doorgroeien.

Bepaling ouderdom

Aan de kronkelige groeivorm van de bomen en struiken, voornamelijk zomereiken maar ook essen, veldesdoorns en meidoorns, is dit oorspronkelijk beheer af te lezen. De bomen hebben de vorm van doorgeschoten hakhout. Ze hebben een brede stamvoet, sommigen met een omtrek van 5 meter, en zijn vaak meerstammig. Naar schatting zijn deze bomen 100 -150 jaar oud afgaande op de boven beschreven geschiedenis. Daarnaast zijn deze bomen onder slechte omstandigheden opgegroeid want het dijklichaam bestaat uit droog grof zand.

Een verborgen woud

Als je de conditie hebt om de spoordijk te beklimmen, word je boven beloond met een prachtig gezicht dat lijkt op een oerwoud. Een wirwar van knokige oude bomen met dood hout en struiken met "lianen" van de bosrank. Op het deel van dit verborgen dat wordt opgeofferd woud ter hoogte van de onderdoorgang van de Viltsche Graaf, telde ik 51 monumentale bomen en ca. 20 oude meidoorns. De minimale waterstandsverlaging die het project op dit punt oplevert, staat niet in verhouding tot het verlies van monumentale bomen en schade aan fauna en flora.

Belangrijk voor de fauna

De spoordijk is belangrijk als winterhabitat voor amfibieën en kleine zoogdieren. Zij zoeken het dijklichaam op om daar veilig te overwinteren voor het hoogwater. Deze overwinteringsplek hebben ze opgeslagen in hun genen, en ze trekken elk jaar trouw naar deze spoordijk. Tijdens overstromingen worden (kleine) zoogdieren door het stijgende water uit hun holen en schuilplaatsen verdreven. De spoordijk biedt hen de kans om tijdig een veilige plek op te zoeken. Anderen worden meegevoerd door het stijgende water en belanden veilig tegen de voet van de spoordijk. De bomen en struiken zijn waardevol voor veel broedvogels waaronder de buizerd en de zeldzame zomertortel.

Reddingsplan eeuwenoude meidoorns

Daarnaast heb ik op verzoek van het projectteam een onderzoek gedaan naar de eeuwenoude struiken (meidoorn en wegedoorn) in 2,75 km oude heggen die dreigen gerooid te worden door het graven van de hoogwatergeul. Deze eeuwenoude struiken behoren tot ons cultuurhistorisch erfgoed en zijn onvervangbaar. Het verlies kan onmogelijk gecompenseerd worden. Daarnaast staan ook nog 1,25 km jongere heggen op de nominatie om gerooid te worden.
Om zoveel mogelijk meidoorns te sparen en/of te verplaatsen heb ik voor de projectcoördinatie en de verantwoordelijk wethouder een advies geschreven. Als reactie op mijn advies denkt men een aantal stukken heg te kunnen behouden en een aantal te kunnen verplanten.

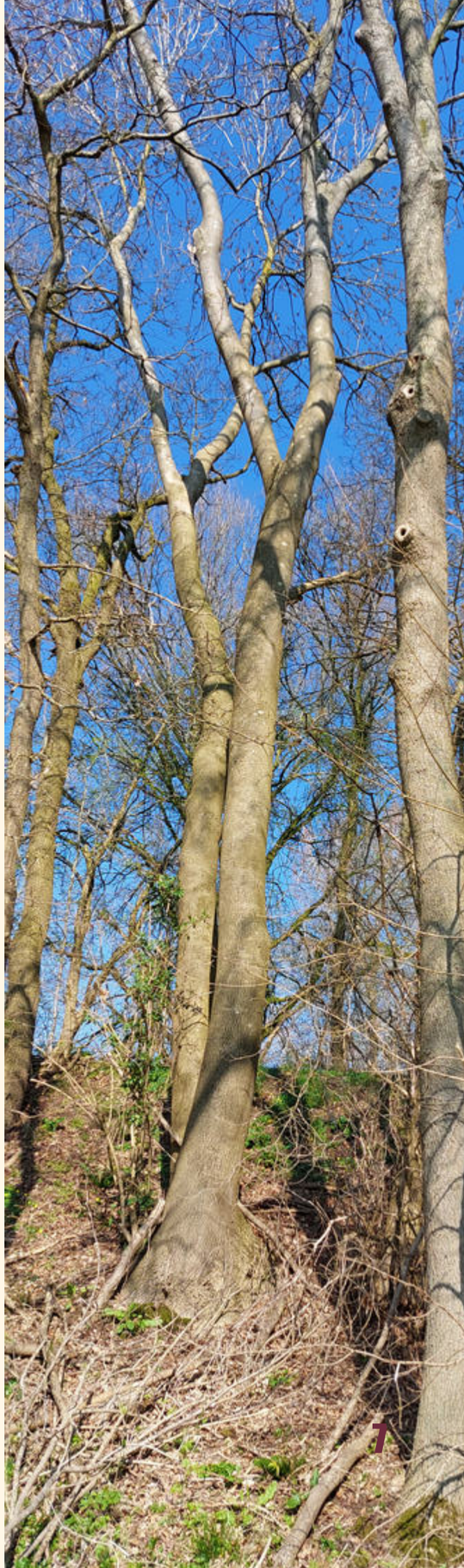

Parelduiker in de Kuilen

Door Tom van Toorenburg

De parelduiker (Gavia arctica) behoort tot de familie van de duikers. Dit is een familie zeer gespecialiseerde vogels die langs de kust en op zee leven. Zo gespecialiseerd zelfs dat ze niet eens kunnen lopen! De poten van alle duikers zitten namelijk te ver naar achteren op het lichaam, geoptimaliseerd voor het zwemmen en jagen onderwater.
De parelduiker (en alle andere duikers) worden dus ook voornamelijk langs de kust waargenomen. Van alle duiker waarnemingen maakt de parelduiker ongeveer 1-25% uit. Ter hoogte van de Waddeneilanden zijn ongeveer 25% van de waargenomen duikers parelduikers, en dit loopt af richting 1% naarmate je verder zuid komt richting Zeeland.

Duikers komen niet vaak landinwaarts; de afgelopen 10 jaar zijn er in geheel Noord-Brabant maar 8 verschillende parelduikers waargenomen. Vanaf eind januari tot halverwege februari 2026 zat er een parelduiker op de Kuilen van Langenboom. Die heb ik in deze periode regelmatig bezocht.Hieronder zie je een foto deze prachtige vogel.

Maar voor de Kuilen van Langenboom is dit niks nieuws. Historisch gezien is dit een van de belangrijkste plekken voor Europese ontdekkingen uit het laat Mioceen en vroeg Plioceen (ruim 5 miljoen jaar geleden).
Ik sprak Martijn van der Meer, paleontoloog en expert op het gebied van vogelfossielen, over de geschiedenis van Langenboom.

"De Kuilen van Langenboom zijn ook een wereldberoemde vindplaats voor fossielen geweest. Tijdens zandwinningen kwamen miljoenen jaren oude resten naar boven, uit een tijd toen Langenboom open zee was. Vooral de vogels waren opzienbarend: meerdere nieuwe soorten alkachtigen werden beschreven en er werden zelfs albatrossen en een keerkringvogel teruggevonden. Spectaculaire zeevogels waar elke modern vogelaar van zou watertanden!"
Tussen alle bijzondere historische ontdekkingen in de Kuilen van Langenboom zaten 3 geheel nieuwe soorten Albatros voor Europa, en het was ook pas de tweede keer dat Albatrossen als familie in Europa herkend werden. Albatrossen komen tegenwoordig überhaupt niet meer voor in de Atlantische Oceaan. Als je deze indrukwekkende vogels vandaag de dag nog wilt zien dan zul je ver van huis moeten gaan. Kortom, een gebied dat zowel vroeger als nu belangrijk schijnt te zijn voor bijzondere vogel verschijningen!

Ontwerp en druk: dotkom design, Sint Ant

Geurhinder zet huiseigenaren klem

Staatssecretaris op bezoek in Land van Cuijk en voorzitter MLvC staat haar te woord

Op 30 maart mocht onze voorzitter Geert Verstegen de Staatssecretaris in Wanroij ontvangen. Het gaat om de jarenlange betrokkenheid van onze vereniging bij de stankproblematiek die burgers ervaren die dicht bij een intensieve veehouderij wonen. Het gesprek vond plaats bij de familie Minten in Wanroij, één van de gedupeerden. Het was een open gesprek waar naast de familie Minten ook de wethouders Maas en Janssen – van Gaal aanwezig waren. Deze familie – en met hen vele andere families - zitten gevangen in hun eigen woning. Ze zouden vaak wel weg willen, maar omdat hun huis in de stank zit, kan het niet of moeilijk verkocht worden. Dit is de schuld van de overheid. Dat is ook in Hoger Beroep door het gerechtshof in Den Haag uitgesproken. De Staat begaat een onrechtmatige daad en is in principe schadeplichtig. Het gaat in het Land van Cuijk om ongeveer 25 gevallen en in Nederland om zo'n 1300.

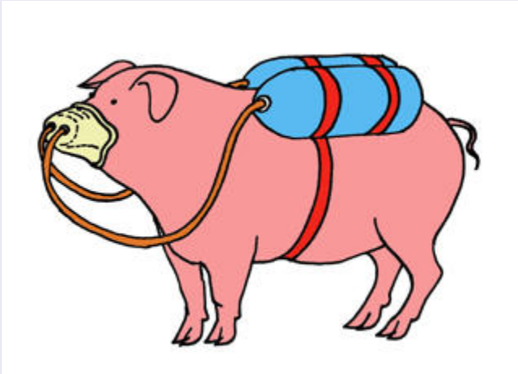

Niet alleen het oplossen van deze problematiek is besproken maar onze voorzitter heeft ook een zevental suggesties gedaan, hoe je met een aanpassing van de Wet Geurhinder Veehouderij, nieuwe problemen kunt voorkomen. Op het eind werd een cartoon overhandigd met de zeven suggesties op de achterkant. De Staatssecretaris zou het een plek geven op haar werkkamer. De suggesties om het boven haar bed te hangen werd niet gehonoreerd.
Wel kregen we de toezegging dat we vanuit het Land van Cuijk, dus naast MLvC ook het gemeentebestuur, in gesprek gaan blijven met het Ministerie.

Gebiedsplan Raamvallei

Door Gerard Hermens

Het gebiedsplan Raamvallei is een project van Waterschap Aa en Maas en behandelt de stroomgebieden van de Lage -, de Hooge Raam en de Halsche Beek. Het doel van dit project is het inrichten van haar waterlopen tot meer natuurlijke beken met robuustere watersystemen in haar stroomgebieden en met een goed waterpeil voor zowel de landbouw als voor de natuur. In dit verhaal volgen we in hoofdlijnen het ontwerp tot en met de uitvoering van dit project in 2026 en zullen we onder andere de inbreng van de gebiedspartners in beeld brengen. De Milieuvereniging Land van Cuijk is als gebiedspartner nauw betrokken bij onderhavig project en heeft met enkele personen zitting in een hiertoe in het leven geroepen klankbordwerkgroep. Verder zullen we stilstaan bij wat de inbreng van de Milieuvereniging inhoudt gedurende het proces. En we gaan in op de rol die zij daarbij speelde en hoe ze meewerkte aan concrete voorstellen voor de inrichting van het gebied.

Laaglandbeken in het Land van Cuijk

Het westelijk deel van het Land van Cuijk kent een uniek stelsel van beken en waterlopen die benedenstrooms bij Grave in de Maas uitmonden. We spreken hier over zogenaamde Laaglandbeken. Laaglandbeken zijn relatief kleine, traag stromende waterlopen op zandbodems, die hemelwater of kwelwater afvoeren. De overige, binnen het stroomgebied van de Raamvallei aanwezige waterlopen, zijn zodanig door mensenhanden aangelegd of gemanipuleerd dat zij niet onder de definitie van een beek kunnen worden begrepen. Deze (half)natuurlijke beken, de Lage Raam, de Hooge Raam en de Halsche Beek zullen hier nader worden beschouwd en verder als stroomgebied van de Raamvallei worden aangehaald.

Stuwtje nabij de Zandvoortseweg in Langenboom

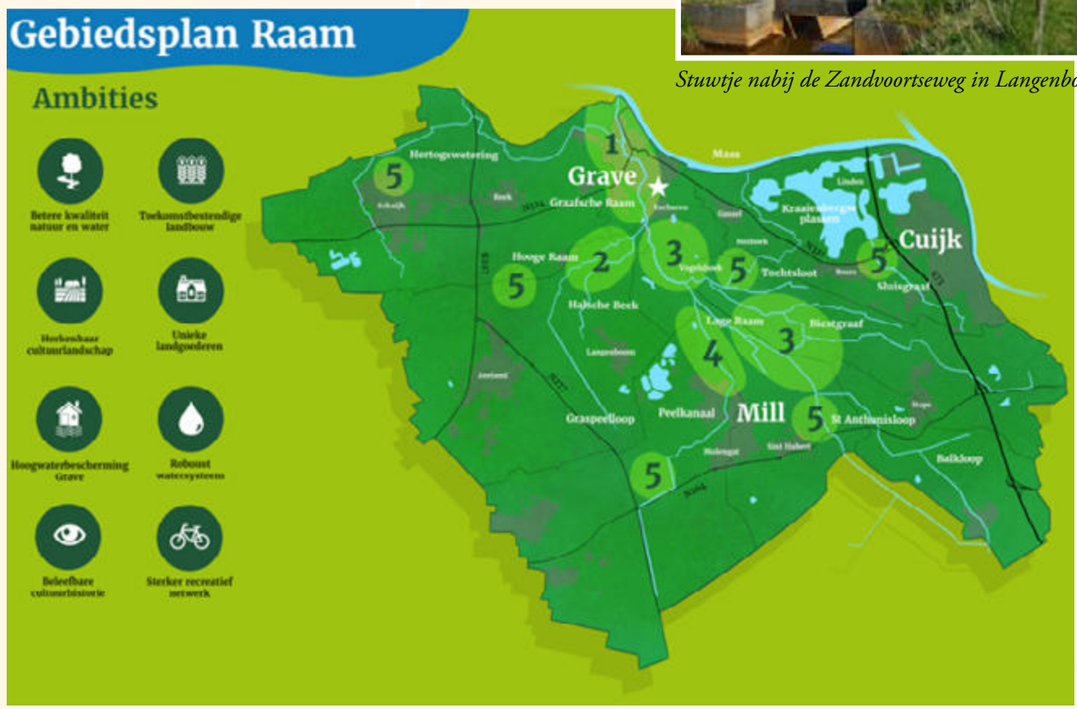

Een terugblik

Door de tijd heen veranderden de inzichten met betrekking tot het landbouwkundig gebruik van de gronden binnen het stroomgebied van de Raamvallei. Het gebied moest ontwaterd worden. Beken werden rechtgetrokken en verdiept en het gebied werd, door de aanleg van sloten, verder ontwaterd. Bekende voorbeelden van sloten en half natuurlijke beken zijn de Ottersgraaf en de Biestgraaf op Landgoed Tongelaar en de bovenstroomse loop van de Halsche Beek. Het oorspronkelijke karakter van de laaglandbeek verdween hierdoor grotendeels en drukte eveneens een negatieve stempel op de eens zo rijke en specifieke fauna en flora in en langs deze beken. Was het dit dan tot zover? Klaarblijkelijk niet. Door verdere intensivering van de land- en tuinbouwteelten werden in de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw landinrichtingswerken uitgevoerd, de zogenaamde ruilverkavelingen. De nog schamele restanten van de beken, die eens de natuurparels vormden van de Raamvallei, nivelleerden verder tot stinkende waterlopen met een uitsluitend waterafvoerende functie. Alsof deze desastreuse gevolgen nog niet genoeg waren werd van enkele van binnen, maar ook van buiten het grensgebied van de Raamvallei gelegen dorpen, het huishoudelijk afvalwater direct of via overstorten op deze beken geloosd. Het gevolg laat zich raden. In landbouwkundige termen gesproken was het doel bereikt. Het stroomgebied van de Raamvallei was stevig ontwaterd, en werd op deze steppe, voor de productie van ons nationale gewas, het optimum bereikt.

Welriekende schroefarchis (spiranthus cernua, odorata)

Huidige, beschaafde inzichten

De inzichten met betrekking tot ons landschap en het natuurlijk milieu veranderden echter. Het besef dat ons landschap en de kwaliteit van het natuurlijk milieu de ruggengraat vormen van ons en van de levende natuur daalde steeds meer in, en de urgentie van de water- en natuurdoelen raakten nadrukkelijker in onze samenleving ingebed. We blikken zo'n veertig jaren terug. Ten tijde van de oprichting van onze vereniging stond het begrip milieu nog in de kinderschoenen, en van onderwerpen als biodiversiteit en klimaatverandering had men nog niet gehoord. Later ontvouwde het begrip biodiversiteit zich naar meer concretere invullingen. Niet langer werd enkel het landbouwkundig belang van de Raamvallei voorop gesteld, maar ging het aandeel natuur en landschap een steeds prominentere rol spelen. Ook het veranderende klimaat dwong ons om ons noodzakelijkerwijze zorgelijk op te stellen ten aanzien van de in het verleden gedane afbreuk aan natuur en landschap. Een keerpunt met een beschaafd en vooruitblikkend inzicht was geboren. De landelijke politiek werd, evenals de provincies en lokale overheden, onder druk gezet door verschillende belanghebbende organisaties. Met herstelmaatregelen moesten de in het verleden gemaakte fouten gerepareerd worden, en er moesten maatregelen genomen worden voor te verwachte verschijnselen ten gevolge van het veranderende klimaat. Geen overbodig luxe dus, maar bittere noodzaak. Ook de Milieuvereniging Land van Cuijk heeft vanaf haar oprichting onze overheden gewezen op de gevolgen van haar beleid en de negatieve consequenties die hieruit voortvloeiden. Met wisselende successen toen, maar met thans een serieuze plaats aan de diverse onderhandelingstafels, luiden we een toch ander tijdperk in.

Initiatief herstelplan Raamvallei

Primair aan genoemde inzichten en de herstelknoppen waaraan gedraaid moest worden, was de waterhuishouding binnen de Raamvallei. Zowel bodem als oppervlaktewaterniveau kan hieronder worden begrepen. Evident hieraan is de kwaliteit van deze wateren. Gezond water is de meest belangrijke voorwaarde voor elke vorm van leven en bepaalt tevens het kwaliteitsniveau hiervan. Bijna vanzelfsprekend heeft Waterschap Aa en Maas, samen met haar gebiedspartners, het voortouw genomen om te komen tot herstel van de waterhuishouding van de Raamvallei. Haar doel was oplossingen te vinden op het gebied van water, natuur en landbouw, en deze met elkaar te verenigen. Deze doelen zouden later in het Gebiedsplan Raam worden vastgelegd. Op 24 november 2025 onderstreepten gebiedspartners in de Raamvallei de samenwerking voor de herinrichting van de Lage Raam en de Natte Natuurparel Hooge Raam en Halsche Beek.

Gebiedsplan Raamvallei

In 2025 werd het Gebiedsplan Raam vastgesteld. Aanvankelijk bestond het plan uit enkel het stroomgebied van de Lage Raam en kreeg het de titel De Verborgen Raamvallei mee. Op een later moment vielen ook de Hooge Raam en de Halsche beek onder dit aandachtsgebied en zijn gezamenlijk opgegaan in het Gebiedsplan Raamvallei.
Hierin werden concretere voorstellen uitgewerkt waarbij een robuuster watersysteem de basis moest vormen voor in een kwalitatieve zin gezond watersysteem. Dit uitgangspunt moest zowel ten dienste staan van de natuur als van de landbouw. De kwaliteit van dit watersysteem werd, zoals vastgelegd in de Kaderrichtlijn Water, als uitgangspunt bij dit plan betrokken. Naast de hoofdgebiedspartners werden ook andere organisaties als belanghebbende bij het plan betrokken en werden inloopbijeenkomsten georganiseerd voor direct betrokkenen. Er werd een klankbordwerkgroep opgericht waar naast vertegenwoordigers van de directe gebiedspartners ook andere betrokken organisaties zitting konden nemen. Totaal gingen 21 organisaties aan de slag. Ook de Milieuvereniging Land van Cuijk heeft hier een zetel verworven waarop enkele leden van onze vereniging plaats hebben genomen. Mede door onze inbreng, waar gebiedskennis en kennis van natuurlijke processen werd aangeboden, hebben we als vereniging aan de inrichting en invulling van diverse andere facetten van het Gebiedsplan mede kunnen bijdragen. Zo hebben we herstelmaatregelen voorgesteld in het stroomgebied van de Hooge Raam. In dit, in natuurwetenschappelijke zin bijzonder gebied, werd enkele jaren geleden een voor ons land nieuwe soort orchidee ontdekt. Deze orchidee, ontdekt door een lid van onze vereniging, zegt meer over de kwaliteit van dit gebied en haar potenties, dan over de orchidee zelf. Ook de vestiging van een beverpaartje in ditzelfde gebied was een welkome aanvulling, maar hun bouwkundige eigenschappen zorgden voor een fikse waterstandverhoging van de Hooge Raam. Dit vond weinig waardering bij een eigenaar van een aan dit gebied aangrenzend landbouwperceel: met goedkeuring van het Waterschap werd in de lengterichting over een lengte van 100 meter van dit natuurterrein een sleuf gegraven.
Dit gebied staat bekend vanwege een aardkundige breuk diep in de ondergrond waardoor op betreffend terrein kwelwater aan de oppervlakte optreedt. Het zogenaamde wijstverschijnsel. Deze breuklijn maakt deel uit van een stelsel van zijbreuklijnen van de Peelrandbreuk en is gelegen op de Peelhorst waar de Raamvallei zich grotendeels op bevindt.
De gevolgen van dit handelen hadden een destructief karakter op dit gebied en op natuurterreinen pal in haar omgeving. De aanwezige ijzermoerbodem, ter hoogte van de breuklijn, was door dit handelen onderbroken, waardoor het wijstverschijnsel ernstig was verstoord. Hierdoor ontwikkelde zich een ruderale begroeiing en het aan de oppervlakte komende kwelwater werd versneld afgevoerd naar de Hooge Raam. Het nabij gelegen Smids bosje werd eveneens ontwaterd. Ten gevolge hiervan oxideerde de toplaag van dit bosje en veranderde dit in een vegetatie met in hoofzaak braam en brandnetel. Weg eenbes, sleutelbloem en goudveil en haar cultuurhistorische status.
Binnen de kaders van het Gebiedsplan heeft onze vereniging geïnventariseerd welke beekherstelmaatregelen mogelijk zijn. We hebben projectleiders van het gebiedsplan van Waterschap Aa en Maas concrete maatregelen voorgesteld om deze ongewenste situatie in haar oorspronkelijke vorm terug te brengen. En met resultaat: onze wens is in het herstelplan opgenomen.

Locatie stuw Egweg – zicht op Escharen en Grave © Waterschap Aa en Maas

Van schetsplan naar uitvoering

Op basis van het Projectplan Waterwet zijn in het Gebiedsplan concrete maatregelen uitgewerkt. De hoofdlijnen van het plan omhelzen het ecologisch beekherstel en de aanleg van ecologische verbindingszones, passend in het Natuurnetwerk Brabant. Hiervoor zijn onder andere 55 hectare landbouwgronden van het Groen-Ontwikkelingsfonds Brabant ingezet. In 2025 zijn de resultaten van dit plan volgens de wettelijke procedure gepubliceerd en werd hiermee de volgende fase bereikt, namelijk die van de uitvoering. Waterschap Aa en Maas heeft voor de uitvoering van het plan de aannemerscombinatie Wetering-Boskalis (CoWeBo) geselecteerd. Ondertussen zijn ook de archeologische onderzoeken afgerond en is gebiedspartner Staatsbosbeheer (SBB) begonnen met het aanleggen van groene elementen. Door de Aannemerscombinatie worden op dit moment de werkzaamheden in een werkplan uitgewerkt, waarna medio 2026 aangevangen zal worden met de werkzaamheden. Successievelijk zullen de in het kader van de Omgevingswet noodzakelijke vergunningen worden aangevraagd bij de bevoegde gezagen. Naar verwachting zullen de werken medio 2027 zijn afgerond en zal daarna het totale project worden opgeleverd.

De uitvoeringswerken concreet en haar gevolgen

- Er wordt gezorgd voor een goed waterpeil voor landbouw en natuur;
- De waterberging wordt verbeterd en voorkomt zo wateroverlast in de bebouwde omgeving;
- Ontwikkeld wordt een robuuste, natte natuur zoals in de Hooge Raam/Halsche Beek;
- de beken worden anders, zoals bij de moerasbeek van de Lage Raam, ingericht;
- Er wordt een peilverhoging gerealiseerd bij de nieuw te bouwen stuw aan de Egweg (40 cm), de stuw Meisevoort (55 cm) en aan de stuw Kammerberg(20 cm);
- Er worden ecologische verbindingszones gerealiseerd zoals langs de Sint Anthonisloop en de Lage Raam en natuurvriendelijke oevers aangelegd zoals langs delen van de Laarakkerse Waterleiding en de Tochtsloot;
- De Peel-Raamstelling, Beerse Overlaat en de Zuiderwaterlinie worden weer zichtbaar gemaakt;
- Er worden wandel- en fietsverbindingen aangelegd zoals bij het Peelkanaal;
- Er wordt meegedacht over het behoud en de versterking van de landgoederen;
- Er wordt blijvend samengewerkt: tijdens de uitvoering, het beheer, onderhoud en de monitoring;
- Op meerdere locaties gaan we ecologische verbindingszones, natuurvriendelijke oevers maken en vismigratieknelpunten oplossen. Dit doen we samen met de gemeente Land van Cuijk, Staatsbosbeheer, Brabants Landschap en de provincie Noord-Brabant.

Met dit project wordt ook gewerkt aan het behalen van de doelen in de Kaderrichtlijn Water, die voorschrijft dat de waterkwaliteit overal in Europa op orde moet zijn en niet mag verslechteren.

Conclusie Door de natuur meer ruimte te geven en water beter vast te houden, zijn we beter voorbereid op droogte én op hevige regen. Tegelijk groeit de natuur mee met meer ruimte voor planten en dieren. Het Natuurnetwerk Brabant krijgt daardoor een flinke impuls. Zo gaat gebouwd worden aan een mooi en klimaatbestendig landschap waar natuur en landbouw samengaan, het waardevolle cultuurhistorische landschap wordt hersteld en waar iedereen elke dag van kan genieten.
Trots mogen we dan ook zijn dat de Milieuvereniging Land van Cuijk, samen met alle betrokken belanghebbenden, heeft mogen bijdragen aan een mooier Land van Cuijk.

Lage Raam nabij Escharen

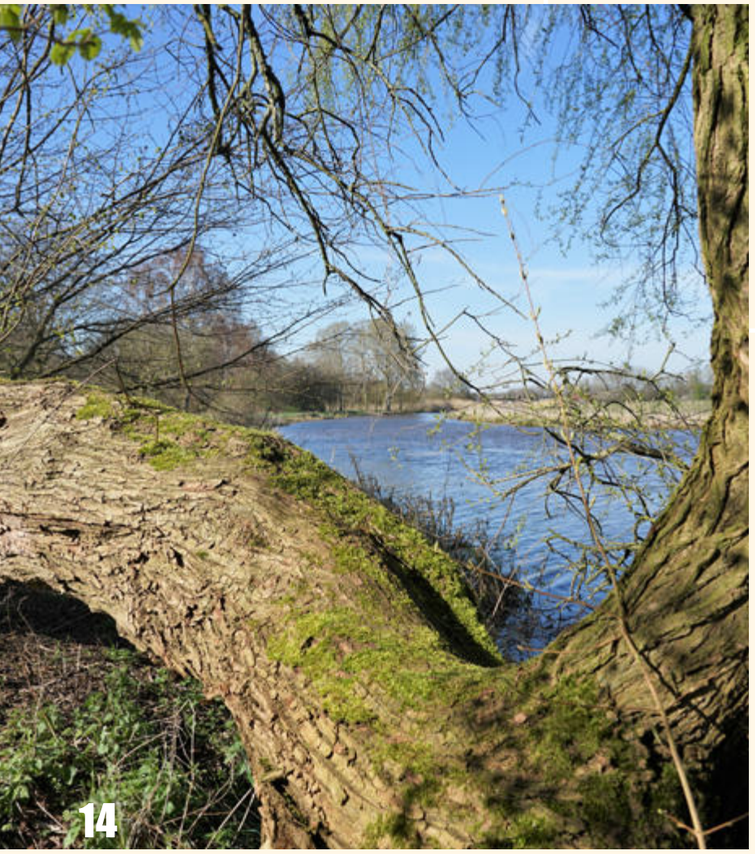

Erfgoedparels

Door Willy Thijssen

Wie er geen oog voor heeft, loopt er zomaar aan voorbij. Daar waar bij Oeffelt de Oeffeltsche Raam bijna zijn eindpunt bereikt en in de Maas uitmondt, bevindt zich, enigszins verborgen in het struikgewas, een schitterend cultuurhistorisch monument.

▲ *Waterkruising*

Waar eens een andere waterloop, de Virdsche Graaf, en de Oeffeltsche Raam elkaar kruisten zijn nog steeds de restanten van deze waterkruising zichtbaar. Het is een afsluitbare duiker, hoog opgemetseld zodat deze ook bij hoogwater bereikbaar was. Oude kaarten laten zien dat er eens een pad over de duiker liep.
Het kunstwerk heeft al jaren geleden zijn functie verloren. Bovendien is de loop van de Oeffeltche Raam in 2015 gewijzigd, waardoor deze enkele honderden meters eerder in de voormalige Virdsche Graaf uitkomt. De oude loop van de Oeffeltsche Raam is gedempt, waardoor er geen sprake meer is van een kruising.

Even verderop, op tientallen meters van de Maas, bevindt zich een ander fraai object. Waar nu een metalen brug is aangelegd voor wandelaars, lag destijds een zogenaamde pèrdsbrug. In de tijd dat er nog geen gemotoriseerde schepen over de Maas voeren, werden deze met een lang touw vanaf de oever voortgetrokken door paarden. Om waterlopen over te kunnen steken, werden deze "overbrugd". De brug is verdwenen, maar de met stenen opgemetselde wanden van de pèrdsbrug zijn gebleven en vervullen nog steeds hun functie.

▼ *Perdsbrug*

Wilt u GRATIS op de hoogte gehouden worden van de laatste regionale natuur- en milieu nieuwtjes?

Bezoek onze website

www.mlvc.nl

Verdeliet, wie kent het niet...

In de wijk De Valuwe in Cuijk ligt een bijzondere plek: Wereldtuin Verdeliet. Een prachtige biologische ontmoetingstuin waar natuur, mensen en samenwerking centraal staan. Al 12,5 jaar zetten enthousiaste vrijwilligers zich hier in voor een groene en gastvrije plek waar iedereen welkom is.

Verdeliet is een plek waar je kunt genieten van de rust bij de vijver, rondwandelen door de kruiden- en bloementuin of even binnenlopen in het winkeltje. Daar worden zelf geteelde groenten en fruit verkocht, maar ook heerlijke zelfgemaakte producten zoals jam, chutney en zuurkool – allemaal ecologisch en bereid met ingrediënten uit eigen tuin.

De tuin wordt met veel toewijding gecoördineerd door twee betrokken kartrekkers die ervoor zorgen dat iedereen zich gezien en gehoord voelt. Maar zonder vrijwilligers kan deze mooie ontmoetingsplek niet bestaan. Daarom is Verdeliet altijd op zoek naar mensen die willen meehelpen – in de tuin, het atelier, de winkel, bij klussen of in de organisatie.

Op dit moment zoekt Verdeliet een nieuw bestuurslid!

Iemand met hart voor natuur, mensen en samenwerking. Het zou mooi zijn als je affiniteit hebt met communicatie, want Verdeliet wil zich de komende tijd nog meer naar buiten toe laten zien. Het bestuur bestaat momenteel uit 5 leden met ieder een eigen aandachtsgebied. Voor de volledige vacature kijk even op het Vrijwilligersplein van Sociom.

Wil je bijdragen aan een groene ontmoetingsplek in Cuijk en samen met anderen iets waardevols opbouwen?
Dan nodigt Verdeliet je van harte uit om eens te komen kijken. Meer informatie is te vinden op de website van Verdeliet www.verdeliet.nl en de socials Instagram en Facebook.

Interesse of vragen?
Neem gerust contact op met voorzitter Erik Dracht via
06-18886007.

Sint Anthonis

Samen voor bereikbaar Boxmeer

Namens Milieuvereniging Land van Cuijk namen Willem van Ravesteijn en Peter Goes deel aan de klankbordgroep 'Samen voor bereikbaar Boxmeer'. Dit artikel is een verslag van hun ervaringen.

Het verkeer in Boxmeer stroopt vooral tijdens de spits flink op. Auto- en fietsverkeer delen dan drie te krappe doorgaande wegen dwars door de bebouwde kom. Dit zorgt voor verstopping die ook nog leidt tot gevoelens van onveiligheid bij fietsers en voetgangers. De gemeente onderkent dit en gaf aan Onderzoeksbureau Goudappel opdracht om de huidige situatie en de verwachte ontwikkelingen tot 2040 in kaart te brengen. In september 2024 verscheen de rapportage. Hierin kwamen twee denkrichtingen naar voren:

- Randwegen met fietsvriendelijk binnenklimaat aan de westkant van Boxmeer die de omvang van het autoverkeer door het centrum verminderen
- Optimaliseren van doorstroming gemotoriseerd verkeer door aanpassen van de kruispunten en rotondes in het centrum zodat de doorstroming verbetert.

Om haalbare en gedragen oplossingen te vinden besloot de gemeente om een breed samengestelde klankbordgroep samen te stellen die mee moest denken bij de verdere uitwerking van de denkrichtingen en ook de ruimte kreeg om met eigen ideeën te komen.
De Milieuvereniging werd ook uitgenodigd om bij te dragen aan de klankbordgroep. De eerste vraag die zich dan aandient is welk milieubelang daarbij gediend zou zijn. We kwamen tot de conclusie dat dat wel degelijk het geval is. Brestbos, Schraalzand en het recent aangelegde retentiebekken tussen industrieterrein Saxe Gotha en de A73 zijn gebieden met hoge natuurwaarden. Brestbos en Schraalzand zijn laaggelegen gebieden waarin de grondwaterstand ooit zo hoog stond dat alleen met de aanleg van rabatten houtproductie mogelijk was. Ondanks dat kunstmatige karakter van een rabattenbos kennen beide gebieden hoge natuurwaarden waaronder een dassenburcht. Dit zal de reden zijn dat Brabants Landschap deelgebieden heeft verworden. Ook Waarneming.nl somt honderden waarnemingen van (bijzondere) soorten op. De productiefunctie is overigens al lang geleden gestopt.
Tussen industrieterrein Saxe Gotha en de snelweg A73 stroomt de Oeffeltse Raam, een deels gekanaliseerde beek met de status Ecologische Verbindingszone. Ter hoogte van Saxe Gotha zijn door het Waterschap in 2023 in de Raam retentiebekkens aangelegd die wateroverlast op het industrieterrein en agrarische gronden langs de Raam moeten voorkomen. Het gebied heeft de uitstraling van een natuurgebied met in potentie zeer hoge natuurwaarden. Volgens mededeling heeft de aanleg miljoenen gekost.
Februari 2025 was de klankbordgroep samengesteld en stond de eerste bijeenkomst gepland. Tot de deelnemers behoorden direct of getrapt namens de bewoners 9 dorps- en wijkraden, vertegenwoordigers van het bedrijfsleven als de Industriële Kring en ZLTO, onderwijsinstellingen, vastgoedeigenaren en belangenverenigingen als Brabants Landschap, de fietsersbond en de Milieuvereniging Land van Cuijk. De klankbordgroep was hiermee in onze optiek milieuvereniging breed samengesteld. De aftrap werd gedaan door wethouder Maas.
Bij deze bijeenkomst werden de bekende knelpunten benoemd en de beide denkrichtingen toegelicht. Ook werden de vervolgstappen binnen de klankbordgroep besproken en de wijze waarop het resultaat van de inspanning zou worden voorgelegd aan gemeentebestuur en Raad. Als deelnemers werden we uitgenodigd om met aanvullingen, ideeën en verzoeken om toelichting te komen waarbij al vanaf het begin duidelijk was dat de financiële mogelijkheden beperkt waren. Ook andere kernen kenden hun problemen en budgetten zijn beperkt.
Daarna volgden nog drie bijeenkomsten waarin we ruimte kregen om binnen de genoemde kaders tot een unaniem advies te komen. Vooral wethouder Maas droeg bij aan de onderlinge afstemming onder andere door het bedrijfsleven toe te zeggen dat voor pro-

blematiek op Saxe Gotha een kerngroep zou worden opgericht voor belanghebbenden bij de problematiek op het industrieterrein.

Onze ervaringen: Als snel bleek dat natuurwaarden en hun borging in regelgeving niet ter discussie stonden, niet bij gemeente, niet bij adviseur en ook niet de vertegenwoordigers van bewoners. Voor het belang daarvan bestond een breed positief draagvlak. Ook het bedrijfsleven stelde milieubelang niet ter discussie maar zag ter plaatse van Saxe Gotha geen andere oplossing dan een randweg ergens ter plaatse van het waterbekken tussen Saxe Gotha en de A73. Maar met het brede draagvlak voor ons belang hadden we feitelijk weinig toe te voegen aan de klankbordgroep.

Vanaf de start was duidelijk dat de mogelijkheden tot inspraak beperkt waren. Een nieuw viaduct over de A73 was geen optie evenmin als vergaande onteigening van grondeigenaren. Dat was een realistische beperking die meedenken in heel nieuwe oplossingsrichtingen onmogelijk maakte.
Of ons gezamenlijke adviesproduct toekomstbestendig is? Boxmeer ontwikkelt grootschalige bouwplannen op het Boxmeerse Veld, grond tussen Sambeek en Boxmeer voor woningen en sportaccommodaties. We kunnen daarmee in onze ogen nog meer druk verwachten op de doorstroom van verkeer in Sambeek terwijl die nu al als knelpunt onderkend is. En biedt Saxe Gotha echt voldoende ruimte voor veilige fietspaden? We zullen alert moeten blijven.

Wij deden de ervaring op dat de gemeente zich duidelijk heeft ingespannen om bewoners, bedrijven en belanghebbenden te betrekken bij de klankbordgroep. In de pers is juist daarop onderdeel zware kritiek gekomen, naar onze mening onterecht.

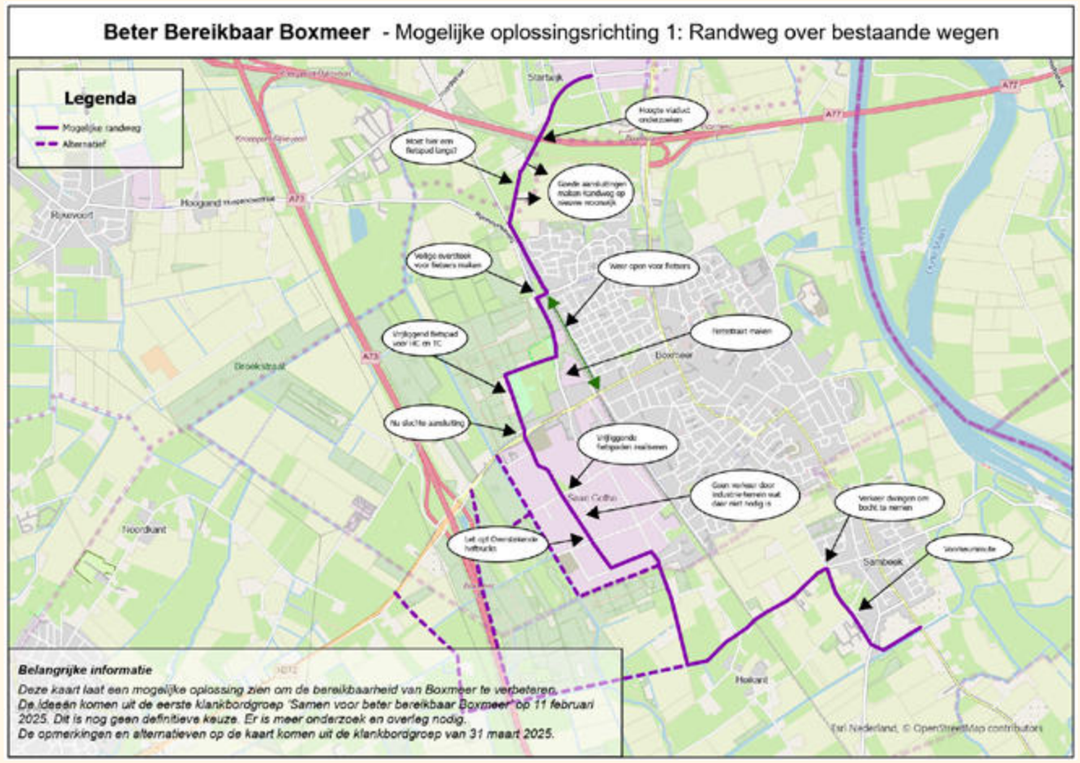

In het zonnetje: Geert Verstegen

Door bestuurslid Christel Werts

We zijn supetrots: onze voorzitter Geert Verstegen heeft de landelijke Marga Jacobs Milieuprijs gewonnen!
Op zondag 18 januari werd de prijs uitgereikt in de rustieke locatie het Badhuis in Nijmegen. Enkele leden van onze Milieuvereniging mochten het hele proces – van de geheime nominatie tot de feestelijke huldiging – van dichtbij meemaken.
Graag vertellen we hoe dat verliep.

Marga Jacobs prijs? Hoe, wat, waarom

De Marga Jacobs Milieuprijs is een tweejaarlijkse milieuprijs en wordt uitgereikt aan iemand die zich onderscheidt door zijn/haar inzet voor een beter leefmilieu. De prijs is ingesteld als eerbetoon aan de in 2020 overleden milieuactiviste Marga Jacobs.

Nominatie

In november werden we stilletjes benaderd door de Vereniging Leefmilieu uit Nijmegen. Of wij wilden meewerken aan de nominatie van Geert. Nou, dat hoefden ze geen twee keer te vragen – we waren direct enthousiast!
Geert werd genomineerd samen met twee andere indrukwekkende kandidaten:

- Joke Kolthoff, vrijwilliger bij Meten=Weten, die zich inzet voor onderzoek naar het gebruik en de verspreiding van pesticiden rond bloembollenterreinen.
- Alfred Blokhuizen van SchipholWatch en Omwonenden Rotterdam Airport, die strijdt tegen vliegtuigoverlast.

De jury had veel lof voor alle genomineerden. Stuk voor stuk spelen zij een belangrijke rol in hun organisatie en gemeenschap. Alle drie staan ze stevig in het midden van een gepolariseerd debat en zoeken ze naar manieren om structuur, verbinding en strategie te brengen. Zoals de jury mooi zei:

"Iedere plek heeft een Joke, Geert of Alfred nodig: een stille kracht met bestuurlijke vaardigheden en de nodige gezelligheid."

Toch kon de prijs maar aan één persoon worden toegekend, en dat werd – met grote overtuiging – Geert.
Hij ontving de prijs vanwege zijn enorme inzet, zijn doorzettingsvermogen en vooral zijn voortdurende zoektocht naar verbinding. Geert kiest nooit voor polarisatie, maar gaat het gesprek aan met iedereen: van boeren tot gemeenten, van lokale gemeenschappen tot omwonenden.

De jury benadrukte bovendien zijn unieke persoonlijkheid:

"Geert brengt een Brabantse schwung mee in zijn inzet voor het milieu. Juist zijn manier van doen – waarbij hij de 'tegenstander' soms tegenkomt als lid van de lokale fanfare of gewoon op het erf – maakt hem tot een echte bruggenbouwer. Met zijn optimisme, gezelligheid, luchtigheid, doorzettingsvermogen en aanstekelijke passie is hij een waardig voorbeeld in de geest van Marga Jacobs."

Nou, Geert kreeg er rode koontjes van. En wij, zijn fanclub, eerlijk gezegd ook!

Geert, dik verdiend deze prijs… en we hopen nog lang van jouw expertise en "schwung" te genieten.

Luister- en leestips Bladgroen

Tips vanuit de redactie

Podcasts:

'Toekomst voor Natuur'

Een podcast-serie is 'Toekomst voor Natuur' van de Vlinderstichting, gepresenteerd door Anthonie Stip. Deze podcast belicht de rijkdom van de Nederlandse natuur en spreekt met inspirerende gasten over natuurbescherming.
In 2026 zijn er nieuwe afleveringen en live-evenementen, waaronder een vervolg op het succesvolle 'Toekomst voor Natuur Live' van september 2025.

'Groene gesprekken'

In 'Groene Gesprekken', de podcast van VVM (Vereniging Van Milieuprofessionals) wordt gesproken met experts over de nieuwste ontwikkelingen op het gebied van duurzaamheid, milieu en natuur.
De laatste podcasts gaan over: *CO2-rechten: Waarom is het nu relevant?* Met Lisanne Boersma als gast. *Rechten van de Natuur*. Met als gast: Jan van de Venis. *How you talk about climate change matters!*. Te gast: Helena Comella Romeu. *Citizenscience voor een gezonde leefomgeving*, met als gast Berry van Holland.

Jodelende wulpen & keukentafels

Het boek 'Jodelende wulpen & keukentafels' is een inspirerend pleidooi voor een toekomst waarin landbouw en natuur hand in hand gaan.
In het boek neemt vogelkenner Ben Koks je mee in het perspectief van boerenlandvogels. Hij toont hoe het agrarische landschap razendsnel verandert en vogels gedwongen worden hun eetpatroon of leefgebied aan te passen. Koks, oprichter van de Werkgroep Grauwe Kiekendief en actief met Harrier Conservation International, bundelt 40 jaar ervaring in dit boek. Aan de hand van gesprekken aan de keukentafel met boeren, onderzoekt hij de samenhang tussen landbouw en ecologie. Zijn boodschap: natuur en landbouw kunnen niet zonder elkaar, maar het huidige beleid mist die samenhang.

Koks benadrukt dat goede bedoelingen niet altijd goed doordacht zijn. De afname van soorten als de veldleeuwerik en grauwe kiekendief illustreert dit. Hij pleit voor praktische oplossingen, zoals BAM-akkers en klaveronderzaai, en het herintroduceren van de graanstoppel. Zijn visie is hoopvol: door samenwerking en gebiedsprocessen kan de landbouw veerkrachtig worden en de natuur herstellen.

Het boek is geen negatief betoog, maar een oproep tot actie. Koks' passie voor vogels en het boerenland, gecombineerd met zijn ervaring in binnen- en buitenland, maakt zijn verhaal overtuigend. Met mooie fotografie en persoonlijke anekdotes laat hij zien: het kan, als we samenwerken.

LUISTEREN, LEZEN EN KIJKEN

Insect zoekt thuis
van Natuur & Milieu

'Insect zoekt thuis', een uitgave van Natuur &Milieu.
Sinds 1990 is de biomassa met 75% afgenomen en wordt 40% van alle insectensoorten bedreigd. Oorzaken zijn intensieve landbouw, pesticiden, vervuiling en klimaatverandering. Dit is zorgelijk, omdat insecten cruciaal zijn voor bestuiving, afbraak van organisch afval en als voedselbron voor andere dieren.

Stedelijke gebieden bieden onbenutte kansen: een derde van de insectensoorten leeft er, en er worden minder pesticiden gebruikt. Toch ontbreekt gericht beleid. Om insecten te helpen, zijn elf richtlijnen opgesteld, zoals het creëren van natuurkernen, ecologische verbindingen, inheemse beplanting, variatie in structuur, voedselaanbod, nestplaatsen, gezonde bodems, water, geen pesticiden, ecologisch beheer en educatie. Er bestaan al concrete initiatieven zoals Vlinderidylle, Stadsoase en De Bonte Berm, die opschaling mogelijk maken. Nederland telt duizenden wijken, die allemaal insectvriendelijk kunnen worden. Gemeenten en grondeigenaren worden opgeroepen om nieuwe insectenplekken in te richten, zodat elke wijk een veilige, bloeiende omgeving voor insecten wordt.

Zo kan het ook
Jaco Appelman e.a. (2020)

'Zo kan het ook' Ondertitel: Optimistisch over een gezamenlijke, bio-geïnspireerde toekomst. Auteur: o.a. Jaco Appelman. (2020).
We leven in een tijd van ingrijpende veranderingen. Klimaatverandering, stikstofproblematiek en pandemieën zoals corona dwingen ons steeds vaker om ons aan te passen. Ons huidige economische model put ecosystemen uit in naam van groei. Maar het kan ook anders, zo laten de mensen en projecten in dit boek zien. De sleutel ligt in bio-geïnspireerde benaderingen als biomimicry, biofilie en de circulaire economie. Een groene toekomst is dichterbij dan we denken. Door nieuwe vragen te stellen en te leren van de natuur kunnen we een economie opbouwen die niet afbreekt, maar herstelt — en die bovendien geluk, gezondheid en verbondenheid bevordert.

Het boek is opgebouwd rond negen thema's: water, energie, voedsel, infrastructuur, werken, wonen, producten, recreatie en leefstijl. Elk thema bevat interviews met pioniers die nu al werken aan een natuurgeïnspireerde samenleving, met bijzondere projecten, innovatieve producten en goede ideeën.

Daarnaast vind je er voorbeelden uit de natuur en inspiratiepagina's vol uitvindingen, producten en praktische tips.

Drie Netflix documentaires

Alles moet beter
Dikla Zeidler

Het Movies that Matter Festival in Den Haag toont dit jaar een reeks films en documentaires met raakvlakken met klimaat, natuur en milieu.
De documentaire 'Alles moet beter' van Dikla Zeidler laat zien hoe het is om als jongere op te groeien in een wereld die wordt gevormd door systemische crisissen. De film volgt verschillende jongeren die elk op een andere manier door dit falen worden getroffen en beschrijft hun zoektocht naar hoe dingen beter kunnen – of moeten – worden gedaan.
Zo staat Sam (27) terecht voor acties die verband houden met Extinction Rebellion, nadat haar gemeente haar vorig jaar schorste vanwege haar activisme. En Ruben (24) zit al meer dan een jaar in een juridisch niemandsland, in afwachting van de uitkomst van zijn zaak nadat hij als PvdA-commissielid in Dordrecht informatie lekte over een mogelijke deal met het vervuilende bedrijf Chemours. Verbonden door de energie van protestmuziek worden hun persoonlijke strijdpunten onderdeel van een grotere oproep tot verantwoording en verandering.

Trailer Een Duurzaam Duel
https://youtu.be/ojd09BA4QrY?si=xZPjI6kQQeGHVlBn

Een Duurzaam Duel is een indrukwekkende natuurdocumentaire die opgenomen is in onze eigen gemeente Land van Cuijk. De film, die op 4 februari in première ging, neemt je mee langs prachtige landschappen zoals de Maasheggen, Landgoed Tongelaar en de Kraaijenbergse Plassen. Met thema's zoals biodiversiteit, waterbeheer en het samenspel tussen mens en natuur. Maar verreweg de grootste nadruk ligt op de bijzondere soorten en bijzonder landschappen die wij rijk zijn! De documentaire is een samenwerking tussen de gemeente Land van Cuijk en Brabants Landschap en was te zien in de Cuijkse bioscoop. Als je de kans ziet de documentair nog ergens te kijken: doen! Je kunt de film ook opvragen om te tonen via de gemeente of Brabants Landschap.
Bekijk de trailer op Youtube.

Er is een transitie-beweging gaande in Nederland. Die bestaat uit organisaties, bedrijven, coalities, mensen en gemeenschappen, die bouwen aan een nieuwe inclusieve samenleving, met een ecologische economie. Inspiratie wordt gehaald uit 'het nieuwe verhaal', van wederkerigheid, gelijkwaardigheid, partner of deel van de natuur, een regeneratieve samenleving, systeemverandering, een ecologische democratie, de commons en de samenleving als organisch geheel.
De Wellbeing Economy Alliance WEAll is een internationaal toonaangevend samenwerkingsverband van organisaties, netwerken en individuen die bouwen aan een samenleving die stuurt op welzijn van mens en planeet. De stichting WEAll-Nederland heeft als missie om deze beweging zichtbaar te maken, sterker en invloedrijker. Kijk voor meer informatie over WEAll-NL op de website en/of schrijf je in voor de nieuwsbrief.

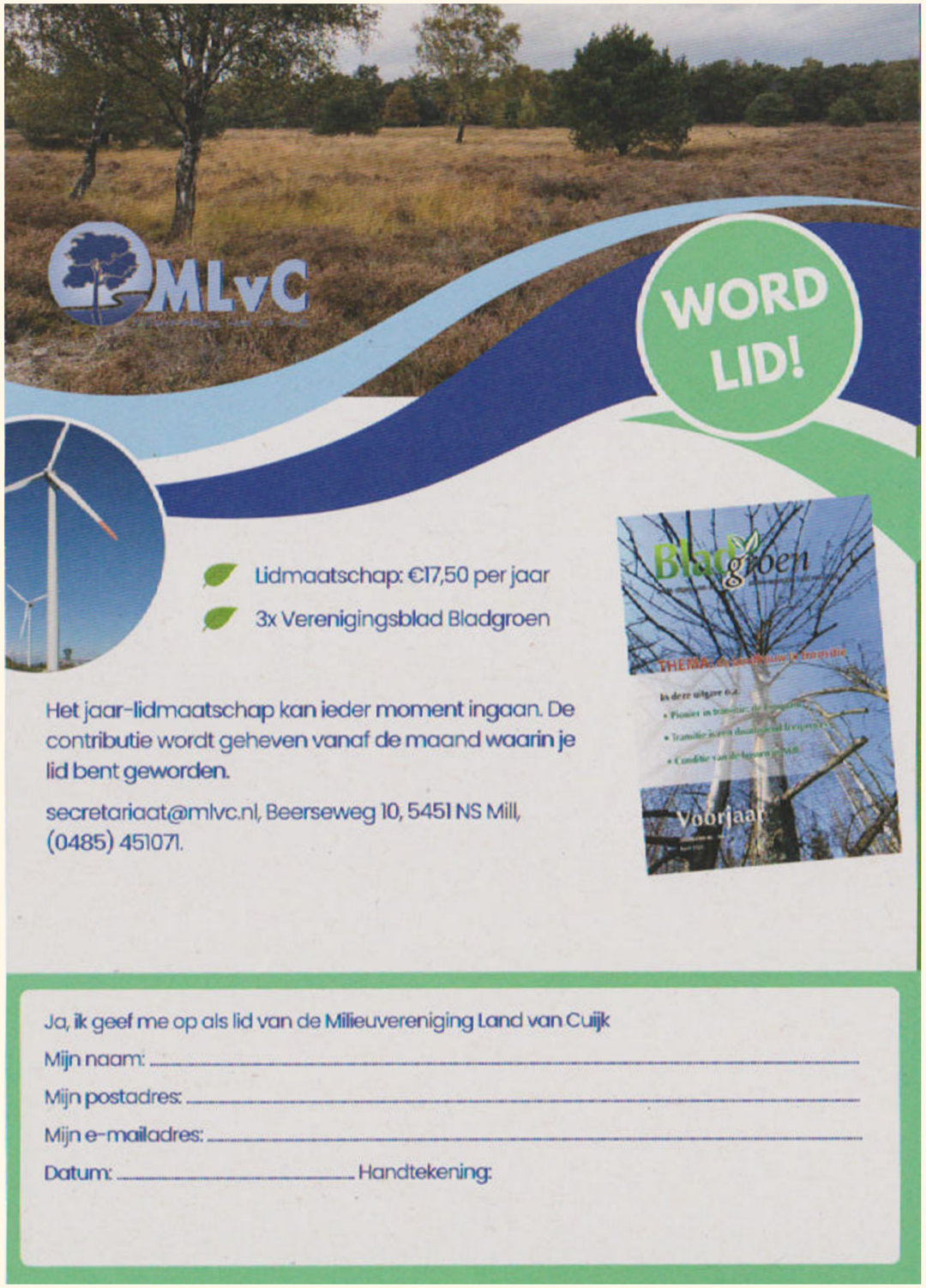

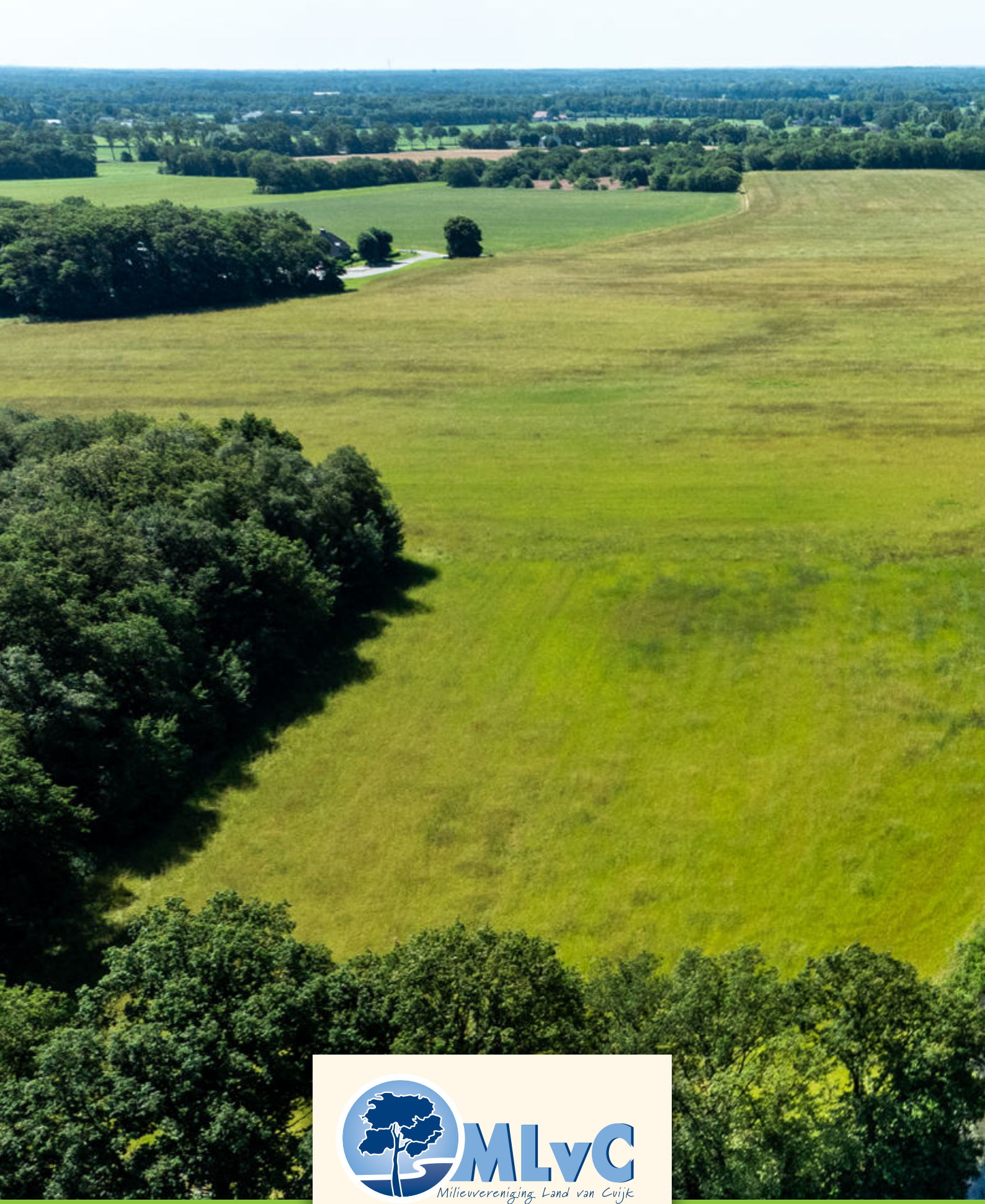

MLvC
Milieuvereniging Land van Cuijk

JAARGANG 47 - 1

Ontwerp en druk: dotkom design, Sint Anthonis